

Mand i 40erne, dette Embede er — hvorfor begriber jeg ikke — blevet sat i 1ste Klasse. Hvad siger ærede Medlemmer til Kravet om, at et saadant Embede skulde vedblive at være i 1ste Klasse efter den nye Lov? Mig forekommer det, at det vilde være urimeligt. Dernæst udtalte det ærede Medlem sin Glæde over, at der nu var aabnet Adgang for Præsters efterladte til at faa Efterindtægt. Det ærede Medlem fra Aakirkeby og det ærede Medlem fra Nykøbing (Valdemar Olsen) har allerede gjort opmærksom paa, at denne Adgang har de haft tidligere. Det ærede Medlem fra Aakirkeby udtalte, at han forudsatte, at der var udbetalt Efterløn. Det kan jeg bekræfte, selvfølgelig er der betalt Efterløn til Folkekirkens Tjenestemænds efterladte. Det ærede Medlem udtalte tillige sin Glæde over, at der ifølge § 16 aabnedes Adgang for Menighedsraadene til at faa alle Ansøgningerne fremsendt. De faar alle Ansøgningerne fremsendt den Dag i Dag, men nu er det saadan, at hvis der til et Embede indstilles og kaldes en Mand, som kun er kvalificeret til et Embede af lavere Klasse, maa Embedet gaa ned i den paagældende Klasse og blive der i hans Embedstid, medens vedkommende efter Forslaget her vil kunne opnaa at faa paagældende Klasses Løn, naar han faar fornøden Anciennitet. Det ærede Medlem omtalte Stiftskasserernes Lønning. Det ærede Medlem fra Aakirkeby har allerede gjort opmærksom paa, at de Sæter, der her er satte, ikke er grebne ud af Luften, men bygger paa det bestaaende. Om det er fuldstændig rigtigt, er et andet Spørgsmaal. Jeg er tilbøjelig til at tro, at der kan være Grund til at foretage nogen Ændring, thi det er rigtigt, hvad det ærede Medlem fra Kolding gjorde opmærksom paa, at Stiftskassereren for Aarhus Stift har mindst lige saa store — jeg er tilbøjelig til at tro større — Midler at bestyre som Stiftskassereren for Fyns Stift, og der vil derfor ikke være nogen Grund til, at han skal have lavere Løn end denne. Men det kan tages under nærmere Overvejelse i et kommende Udvalg. Saa talte det ærede Medlem om Boligforholdene og udtalte sin Betænkelighed ved, at Vedligeholdelsen nu gik over paa det offentlige. Jeg deler i Virkeligheden det ærede Medlems Betænkelighed i saa Henseende, men det er jo et Forhold, som er ens for alle Statens Tjenestemænd, og jeg tror ikke, man kan give Præsterne nogen Undtagelsesstilling. Det ærede Medlem gjorde rigtigt opmærksom paa,

hvad jeg ogsaa havde understreget ved Fremsættelsen af Lovforslaget, at det vilde blive nødvendigt at faa ansat Bygningskonsulenter, hvis Ansættelse det ærede Medlem støttede mig i at faa vedtaget her i Salen, men som det desværre ikke lykkedes at faa vedtaget i Landstinget. Det ærede Medlem mente, at jeg i § 20 havde stillet Forslag om disse Bygningskonsulenter. Det har jeg imidlertid ikke. De Konsulenter, der omtales i § 20, er Præstegaardskonsulenter, Konsulenter vedrørende Avlsbrug, ikke Bygningskonsulenter. Men det er aldeles afgjort, at det bliver nødvendigt at fremkomme med Forslag om Bygningskonsulenter.

Jeg kommer saa til Spørgsmaalet om Midlerne. Det har naturligvis været mig en Glæde, at man fra alle Sider har været enig med mig om, at den eneste Vej til at skaffe de øgede Midler, som kræves, er en Ligning paa dem, som hører til Folkekirken. Der er kun fra en Side, nemlig af det ærede Medlem fra Odense (Jensen-Sønderup), fremsat Betænkelighed i saa Henseende — disse Betænkeligheder skal jeg senere komme nærmere ind paa —, men han indrømmede alligevel, at der ikke var anden Vej frem. Der er rejst stærke Indvendinger mod min Omtale af Tiendemidlerne, Arvefæsteafgifterne og Præstegaardene som Statsmidler. Det ærede Medlem fra Kolding protesterede noget mere stiltfærdigt end det ærede 5te Medlem for Sorø Amt (Johannes Lou), som var meget kraftig i sin Protest i saa Henseende og talte om den Arrogance, hvormed jeg havde slaaet fast som selvfølgelig, at det var Statsmidler. Jeg skal ikke karakterisere det ærede Medlems Udtalelser her, men jeg tør dog sige, at det forekommer mig, at han talte med nogen Nonchalance om dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem vilde bevise, at jeg var i fuldstændig Uoverensstemmelse med Præstelønningskommissionen, at denne havde fremsat Udtalelser, som var i fuldstændig Modstrid med mine. Naar de havde brugt det Udtryk om disse Midler, at det var Midler, der fra gammel Tid var henlagte til Folkekirken, skulde de dermed have underkendt min Opfattelse af disse Midler som Statsmidler. Jeg tror, Medlemmerne af Præstelønningskommissionen vil være de første til at erklære, at de sandelig ikke har lagt den Opfattelse ind deri. De har aldeles ikke taget Stilling til dette principielle Spørgsmaal; de har brugt det ganske naturlige Udtryk, som jeg ogsaa anvender: Midler, der fra